

DOLEŻEĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut doleży sie. ◇ [1 pl doleżymy się (*Linde*).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w. s.v. dolegać się.

1. *Dojrzyć leżąc (o owocu); iacendo maturescere, maturitatem assequi Cn: Ten owoc [neszpuły] długo nie zra/ niegdy się doleży iakhoby gniłki FalZioł III 19b.*

2. [*Osiągnąć, zyskać coś leżąc [czego]: Wierę/ niedoleżymy się wiecznego Królestwa Bożego, trzeba służyć [...] Panu Bogu: iefli chcemy z Panem Chrystusem, w Niebie dziedziczyć HerbNauka k2 (Linde); nád którą [sławę] niemá sz nic ná tym świecie lepszego/ y ktorey się pewnie nikt z nas domá nie doleży/ trzeba się iey dobić. BielKron 1597, 194 (Linde).*

Formacje pochodne cf LEŻEĆ.]